

Počet zmínek: 1

Online: 1 |

Seskupeno dle: Typu média

Seřazeno dle: Datum vydání - od nejnovějších

Online 1

Jiří Habart: Netušil jsem, že hledají šéfdirigenta. Nabídka přišla v pravý čas

[přejít na web](#), [zobrazit sken](#)

Online, Datum publikace: 02.12.2025 10:54, Datum importu: 02.12.2025 11:46, Zdroj: klasikaplus.cz, Autor: Petr Vacek (I.), Rubrika: RozhovorPlus, Periodicita: Denně, Provozovatel: klasikaplus.cz, Země: CZ, AVE: 5 000 Kč, GRP: 0,11, OTS: 10 000, Měsíční návštěvnost: 9 628, RU/den: 10 000

„Mé angažmá v Ostravě nebylo prodlouženo čistě z časových důvodů; nestíhal bych své závazky, což by způsobovalo potíže oběma stranám.“

„Další soutěže neplánuju. Svůj účel splnily.“

„Mým osobním přáním je hudebníky vést s porozuměním pro každého z nich; aby našeho společného hudebního putování nelitovali.“

Jiří Habart představuje talentované dirigenty, kteří svou kariéru vybudovali od základů na své poctivosti a pracovitosti. Narodil se ve Frýdku-Místku, ZUŠ navštěvoval v Litomyšli, hru na housle studoval na konzervatoři v Kroměříži a dirigování se věnoval v Brně na JAMU. Byl úspěšný na dirigentských soutěžích v Debrecínu a zejména v Londýně na Donatella Flick Conducting Competition 2023 a už za studií se stal dirigentem **Národního divadla moravskoslezského**. Roku 2024 prožil Debut Pražského jara a čerstvou informací je, že od následující sezony se ujme pozice šéfdirigenta Filharmonie Hradec Králové. V rozhovoru jsme se ho ptali zejména na současné umělecké aktivity a šéfdirigentské vize.

Co zajímavého tě čeká v nadcházejícím období?

Po dvou intenzivních měsících cestování po Turecku, Anglii, Maďarsku i naší zemi mám teď klidnější období a chystám se na koncerty v Hradci Králové, Praze a v novém roce opět v Maďarsku, Španělsku a Itálii, takže práce stále je. Moc se těším na Rossiniho Stabat Mater v Debrecínu, pak na abonentní koncert v Rudolfinu s Prague Philharmonia, se kterou mě čekají dva zahraniční výjezdy a jeden český festival v létě. Mám před sebou také koncert v Obecním domě se SOČRem v březnu 2026. Stěžejní projekt této sezony představuje natáčení CD s kompletním dílem pro klarinet Františka Kramáře společně s labelem Supraphon a Filharmonií Hradec Králové. Sólových partů se ujmou Marek Švejk a Alessandro Carbonare.

Jak se ohlížíš za svým dirigentským angažmá v Ostravě? Proč vlastně skončilo?

Do ostravské opery jsem nastoupil ještě za studií na JAMU. Jednalo se o velice důležité šestileté období, které mi hodně dalo a ukázalo, jak to chodí ve světě opery i baletu. Rád na ta léta vzpomínám a jsem vděčný, že jsem mohl poznat tolik znamenitých kolegů a seznámit se s důležitými repertoárovými, ale i raritními tituly. Opera člověka naučí opravdu hodně!

Mé angažmá nebylo prodlouženo čistě z časových důvodů. Minulou sezonu mi končila smlouva a když jsem porovnal diář s plánem v divadle, tak nemělo smysl zůstat, protože bych nestíhal své závazky, což by způsobovalo potíže oběma stranám. Jak už to v životě chodí, některé věci musí ukončit, aby nové mohly přijít a ostravská opera má nyní prostor dát příležitost dalším dirigentům a umožnit jim rozvíjet se, což je moc dobře.

Definuješ sám sebe spíše jako symfonického, či operního dirigenta? Doprovázíš rád balet?

To je složitá otázka, hudba je přece jen jedna a nerozlišoval bych to na operu nebo symfonii. Pochopitelně to jsou dva odlišné světy co do přípravy, zkouškového procesu a aspektů, které musí dirigent vnímat. Cítím se velmi komfortně jak v divadle, tak na koncertním pódiu, nicméně poslední léta dominovala právě tvorba operní, proto si teď od ní trochu odpočinu, a doženu tak pole symfonické.

Co se týče baletu, to je úplně jiná disciplína v otázce vnímání tanečníků. U klasického baletu existuje mnoho záludností, které dirigent musí tak říkajíc „nacítit“ – přípravná a závěrečná gesta pro nástup orchestru, s výskokem musí začít hrát hudba a tak dále. Také záleží na tanečnickovi a choreografovi. Zažil jsem jak metronomické pedanty, kteří nikdy nebyli spokojeni s tempy, tak i naprosto liberální baletní mistry, kteří hlásali: „Tanečník musí vždy tančit na hudbu. Maestro, hrejte, jak cítíte.“ Ovšem to se mi stalo pouze jednou, bohužel. (smích) To nic nemění na tom, že baletní hudba je neskutečně krásná a takového Louskáčka si užiju vždycky, i když jsem ho dirigoval asi čtyřicetkrát.

Jaký orchestr byl pro tebe z pohledu dirigenta ten nejlepší?

Nepochybně London Symphony Orchestra a z nedávné doby určitě i těleso Velšské **národní** a Maďarské státní opery. Ten druhý jmenovaný orchestr je považován za nejlepší orchestr v Budapešti a musím říci, že se mi s nimi výborně pracovalo – pohotově reagovali na ruce, poslouchali sami sebe i to, co se děje na jevišti. Jejich široká dynamická škála a intonace byly prvotřídní, zkrátka zážitek. Nicméně nerad bych vyzdvihoval jen zahraničí, i v cizině jsem poznal také velmi průměrné ansámblы, kde nefungovaly základní věci, a to si člověk pak s potěšením uvědomí, co má doma, a na jaké úrovni jsou na naše tuzemské orchestry. Opravdu na výborné.

Čeho si ve své kariéře nejvíce ceníš?

Jen toho, že můžu dělat to, co mám rád – hrát muziku s dalšími hudebníky. Když funguje i vzájemná „chemie“ a společný „tah na branku“, jedná se o nádherné a uspokojujivé chvíle, ze kterých vždycky dlouho žiju.

Který hudební pedagog tě nejvíce naučil? Jak vzpomínáš na své učitele?

Každému ze svých mentorů jsem vděčný. Myslím, že jsem měl na každého z nich opravdu štěstí. Začalo to už v Litomyšli na ZUŠ u Oldřicha Heyla, který uměl ukázat, že muzika a hraní zejména komorní hudby je o komunikaci – to byl první impuls k tomu, že se pokoušíme o něco krásného, i když člověk jako začátečník teprve zápasil se základy houslové hry. Na kroměřížské konzervatoři mi byl fantastickým lektorem Karel Janeček, od něhož jsem převzal nejen skvělou metodiku hry na nástroj s cílem dosáhnout virtuosní techniky, ale užíval si i dlouhé debaty o životě. V té době to byl pán ve velmi pokročilém věku a od takových poslouchat životní příběhy a vzpomínky, to bylo něco. Na JAMU jsem pak šel studovat dirigování, a to k báječným pedagogům. Jakub Klecker a Tomáš Hanus byli naprosto odlišní, a to mi nabízelo široké spektrum pohledů a přístupů k dirigování. Další osobnost představovala i sbormistryně Blanka Juhaňáková. Paní profesorka je obrovský muzikant, vštěpovala nám vnímání hudby skrze pěveckou linku a gestikulační svobodu rukou. Zejména té levé, výrazové. Její hodiny se nesmazatelně zapsaly do mé paměti. Těmto všem mockrát děkuji za jejich odhodlání a nervy se mnou vydržet. Dodnes jsme všichni v kontaktu a jsou mi stále vzácnými rádci, za což jsem opravdu rád.

Jakým způsobem studuješ nové partitury? Hraješ si je na klavír, představuješ si zvuk v hlavě, nebo si obstaráváš nahrávky? Zasahuješ jako houslista hráčům do smykování?

Ano, do smyků zasahuju. Partitury si zahraju většinou nejprve na housle, abych věděl, jak se to hráčům hraje a jaké mám možnosti, když něco změním nebo hledám adekvátní smyky pro dosažení lepšího toku fráze. Na klavír si vyzkouším víceméně jen harmonii dechové sazby a zkouším hledat, co se stane, zvýrazním-li určitý tón akordu. Další funkcí hry na klavír je také odhalování chyb v notách. Partitury studuju od celku k detailu – nejdříve technické aspekty, formu, harmonii, způsob dirigování a poté mě zajímá obsah, historie díla, atmosféra, poselství určitých úseků v partituru. Jedná se o neustálé hledání. Často mám pocit, že jsem něco opominul, nevšimnul si a to mě dokáže dost potrápit.

Rád také poslouchám nahrávky, pokud možno co nejvíce verzí, abych mohl zjistit, jak stejná věc může znít barevně jinak v Americe a jinak třeba ve Švédsku. Bažím po tom, co tam hudebníci a dirigent našli, co jim přišlo zajímavé zdůraznit, jak celé dílo pojali a jak pracují se zvukem, agogikou, dynamikou celého orchestru. Je to svým způsobem skvělá škola interpretace.

Po tom všem nakonec jen otevřu noty bez houslí, klavíru či nahrávek a nechávám je na sebe pouze v tichu promlouvat a čekám, kam mě můj „vnitřní hlas“ nasměruje. Dost často se také na zkouškách improvizuje, i sami hudebníci mohou přinést svou ideu nebo se nečekaně zázrakem uděje „něco“, co nezbývá než přijmout, protože by to lépe už zahrát

nešlo.

V dirigentských soutěžích jsi byl úspěšný. Chystáš na nějakou další?

Určitě ne, stačilo. Bylo to náročné, leč nezbytné. Svůj účel soutěže splnil.

Jak se připravuješ na budoucí pozici šéfdirigenta Filharmonie Hradec Králové? Bude se jednat o tvou první šéfovskou zkušenost – tvůj sen vést nějaký orchestr se splní...

S královéhradeckou filharmonií jsem se poprvé setkal v loňské sezoně a od té doby jsme měli tři krásné projekty. Začátkem prosince nás čeká další, srdečně zvů. Vůbec jsem netušil, že hledají nového šéfdirigenta. O to více mě potěšilo, když nabídka přišla. Myslím, že v pravý čas. Moc si toho vážím, přál jsem si o nějaký ansámbl pečovat, něco budovat, a tak doufám, že se nám bude společně dařit. Je zde výborný tým v čele se skvělým ředitelem Vladimírem Šrámkem. (Rozhovor s ředitelem u jeho nástupu do funkce čtete ZDE.) Právě jeho vnitřní energie a typ osobnosti představovaly důvody, proč jsem nabídku přijal. Máme plány, vize a očekávání. Necháme se překvapit.

Určitě jsi hráče zaujal, když tě chtěli za šéfa. Kam chceš hradeckou filharmonii posunout? Na čem s nimi chceš pracovat?

Ačkoliv se jedná o velké symfonické těleso schopné interpretovat hudbu od baroka po soudobé kompozice, v posledních letech byl jeho dramaturgický a interpretační profil výrazně utvářen osobností šéfdirigenta Kaspara Zehndera. Jeho práce nesla jasný otisk hluboké hudební erudice, otevřenosti k novým podnětům a důrazu na neznámé či nově objevené skladby. Velmi si vážím výsledků práce tohoto uznávaného švýcarského umělce, jehož vztah k české hudbě orchestr výrazně obohatil. Na tuto skutečnost chci s respektem navázat a přirozeně ji doplnit vlastním pohledem. Střídání zahraničního a českého dirigentského přístupu vnímám jako zdravé vyvážení hudebních tradic a spojení pohledu „dechaře“ a „smyčcaře“ (Zehnder je vynikajícím flétnistou – pozn. red.).

Jedním z mých hlavních cílů bude rozvíjet a zdokonalovat zvuk tělesa; bude pro nás jedinečný – přirozené barvy, dynamická flexibilita a tónová identita. Filharmonie je momentálně na velice dobré úrovni, tvoří ji vynikající hudebníci v každé sekci. Budeme se soustředit na souhru, smysl pro detail, a především se bedlivě poslouchat. Cíleně nasazuju díla klasicismu a raného romantismu, kde je jakákoliv nesouhra ihned slyšitelná. Jedná se o kompozice často menšího rozsahu, o to více však každého z nás staví před velký hráčský úkol.

Dále bychom dali rádi příležitost mladým sólistům, pěvcům a dirigentům, kteří se pozvolna etabloují na koncertních pódii. Mým osobním přáním je hudebníky vést s porozuměním pro každého z nich a probudit v nich pocit, že se tvoří něco magického – hudba, pro kterou se všichni v mládí obětovali... Stojí za tím roky tvrdé dřiny a já si moc přeju, aby toho v našem společném putování nelitovali.

Takže budeme na koncertech častěji slyšet klasicismus a rané 19. století – tato hudba se nikdy neoposlouchá. Možnost zasahovat do dramaturgie tedy evidentně máš...

Filharmonie má štěstí na Marka Hrubického, který dramaturgii pojímá s objektivním odstupem a vždy v delším časovém úseku – sleduje vývojové trendy, zpracovává návrhy všech složek, které do programu zasahují. Volnou ruku určitě mám a pan dramaturg mi je inspirací, pomocníkem a skvělým stratégem v rozhodování, jakou cestou se vydat. Rovněž nacházíme shodu s momentálními programovými potřebami orchestru tak, aby bylo spokojené i publikum a rádo navštěvovalo naše koncerty.

Foto: archiv Jiřího Habarta, Hanz Sedlář

Po dvou intenzivních měsících cestování po Turecku, Anglii, Maďarsku i naší zemi mám teď klidnější období a chystám se na koncerty v Hradci Králové, Praze a v novém roce opět v Maďarsku, Španělsku a Itálii, takže práce stále je. Moc se těším na Rossiniho *Stabat Mater* v Debrecínu, pak na abonentní koncert v Rudolfinu s Prague Philharmonia, se kterou mě čekají dva zahraniční výjezdy a **jeden český festival v létě**. Mám před sebou také koncert v Obecním domě se SOČRem v březnu 2026. Stěžejní projekt této sezony představuje natáčení CD s kompletním dílem pro klarinet Františka Kramáře společně s labelem Supraphon a Filharmonii Hradec Králové. Sólových partů se ujmou **Marek Švejkar** a Alessandro Carbonare.

Jak se ohlížíš za svým dirigentským angažmá v Ostravě? Proč vlastně skončilo?

Do ostravské opery jsem nastoupil ještě za studií na JAMU. Jednalo se o velice důležité šestileté období, které mi hodně dalo a ukázalo, jak to chodí ve světě opery i baletu. Rád na ta léta vzpomínám a jsem vděčný, že jsem mohl poznat tolik znamenitých kolegů a seznámit se s důležitými repertoárovými, ale i raritními tituly. Opera člověka naučí opravdu hodně!

Mé angažmá nebylo prodlouženo čistě z časových důvodů. Minulou sezónu mi končila smlouva a když jsem porovnal diář s plánem v divadle, tak nemělo smysl zůstat, protože bych nestíhal své závazky, což by způsobovalo potíže oběma stranám. Jak už to v životě chodí, některé věci musí ukončit, aby nově mohly přijít a ostravská opera má nyní prostor dát příležitost dalším dirigentům a umožnit jim rozvíjet se, což je moc dobře.

Definuješ sám sebe spíše jako symfonického, či operního dirigenta? Doprovázíš rád balet?

To je složitá otázka, hudba je přece jen jedna a nerozlišoval bych to na operu nebo symfonii. Pochopitelně to jsou dva odlišné světy co do přípravy, zkouškového procesu a aspektů, které musí dirigent vnímat. Cítím se velmi komfortně jak v divadle, tak na koncertním pódiu, nicméně poslední léta dominovala právě tvorba operní, proto si teď od ní trochu odpočinu, a doženu tak pole symfonické.

Co se týče baletu, to je úplně jiná disciplína v otázce vnímání tanečníků. U klasického baletu existuje mnoho záludností, které dirigent musí tak říkajíc „nacítit“ – přípravná a závěrečná gesta pro nástup orchestru, s výskokem musí začít hrát hudba a tak dále. Také záleží na tanečnickovi a choreografovi. Zažil jsem jak metronomické pedanty, kteří nikdy nebyli spokojeni s tempy, tak i naprosto liberální baletní mistry, kteří hlásali: „Tanečník musí vždy tančit na hudbu. Maestro, hrejte, jak cítíte.“ Ovšem to se mi stalo pouze jednou, bohužel. (smích) To nic nemění na tom, že baletní hudba je neskutečně krásná a takového *Louskáčka* si užiju vždycky, i když jsem ho dirigoval asi čtyřicetkrát.

Jaký orchestr byl pro tebe z pohledu dirigenta ten nejlepší?

Nepochybně London Symphony Orchestra a z nedávné doby určitě i těleso Velšské národní a Maďarské státní opery. Ten druhý jmenovaný orchestr je považován za nejlepší orchestr v Budapešti a musím říci, že se mi s nimi výborně pracovalo – pohotově reagovali na ruce, poslouchali sami sebe i to, co se děje na jevišti. Jejich široká dynamická škála a intonace byly prvotřídní, zkrátka zážitek. Nicméně nerad bych vyzdvihoval jen zahraničí, i v cizině jsem poznal také velmi průměrné ansámblы, kde nefungovaly základní věci, a to si člověk pak s potěšením uvědomí, co má doma, a na jaké úrovni jsou na naše tuzemské orchestry. Opravdu na výborné.

Čeho si ve své kariéře nejvíce ceníš?

Jen toho, že můžu dělat to, co mám rád – hrát muziku s dalšími hudebníky. Když funguje i vzájemná „chemie“ a společný „tah na branku“, jedná se o nádherné a uspokojivé chvíle, ze kterých vždycky

jevení z nejvýznamnějších českých scénografů a dlouholetý vysokoškolský pedagog Jan Dušek, osobnost,...

[Číst dál...](#)

Příštím šéfdirigentem královéhradeckých filharmoniků bude Jiří Habart

1. prosinec 2025 16:22

Filharmonii Hradec Králové čeká od sezóny 2026/27 změna na pozici šéfdirigenta. Po osmiletém působení Švýcara Kaspara Zehndera...

[Číst dál...](#)

Doporučené

Událost sezóny. Dallapiccolova opera Vězeň a Ólafssonův „Císařský“

29. listopad 2025 18:02

„Dallapiccola pracuje ve Vězni s dodekafonní technikou, a to velice osobitě a s obdivuhodnou melodickou invencí. Sama partitura dila...

[Číst dál...](#)

Valentýna Ibriqi ovládla Ústeckou klavírní soutěž

29. listopad 2025 09:05

V Ústí nad Labem vyvrcholil v pátek 28. listopadu osmapadesátý ročník mezinárodní klavírní soutěže Virtuosi per musica di pianoforte pořádané...

[Číst dál...](#)

Zlatá ladička roku pro Janáčkovy filharmoniky i pražské rozhlasové symfoniky

28. listopad 2025 09:05

Nahrávka kompletního orchestrálního díla Vítězslavy Kaprálové v podání Janáčkovy filharmonie Ostrava a dirigentky Aleny Hron získala prestižní...

[Číst dál...](#)

Nejčtenější

Emmanuel Pahud: Umělec se nemá opájet úspěchem, musí umět ukázat křehkost a zranitelnost

30. listopad 2025 20:11

„Mozart píše pro nástroje úplně

Nicméně nerad bych vyzdvihoval jen zahraničí, i v cizině jsem poznal také velmi průměrné ansámblы, kde nefungovaly základní věci, a to si člověk pak s potěšením uvědomí, co má doma, a na jaké úrovni jsou na naše tuzemské orchestry. Opravdu na výborné.

Čeho si ve své kariéře nejvíce ceníš?

Jen toho, že můžu dělat to, co mám rád – hrát muziku s dalšími hudebníky. Když funguje i vzájemná „chemie“ a společný „tah na branku“, jedná se o nádherné a uspokojivé chvíle, ze kterých vždycky dlouho žiju.

Který hudební pedagog tě nejvíce naučil? Jak vzpomínáš na své učitele?

Každému ze svých mentorů jsem vděčný. Myslím, že jsem měl na každého z nich opravdu štěstí. Začalo to už v Litomyšli na ZUŠ u Oldřicha Heyla, který uměl ukázat, že muzika a hraní zejména komorní hudby je o komunikaci – to byl první impuls k tomu, že se pokoušíme o něco krásného, i když člověk jako začátečník teprve zápasil se základy houslové hry. Na kroměřížské konzervatoři mi byl fantastickým lektorem Karel Janeček, od něhož jsem převzal nejen skvělou metodiku hry na nástroj s cílem dosáhnout virtuózní techniky, ale užíval si i dlouhé debaty o životě. V té době to byl pán ve velmi pokročilém věku a od takových poslouchat životní příběhy a vzpomínky, to bylo něco. Na JAMU jsem pak šel studovat dirigování, a to k báječným pedagogům. Jakub Klecker a Tomáš Hanus byli naprosto odlišní, a to mi nabízelo široké spektrum pohledů a přístupů k dirigování. Další osobnost představovala i sbormistryně Blanka Juhaňáková. Paní profesorka je obrovský muzikant, vštěpovala nám vnímání hudby skrze pěveckou linku a gestikulační svobodu rukou. Zejména té levé, výrazové. Jejich hodiny se nesmazatelně zapsaly do mé paměti. Těmto všem mockrát děkuji za jejich odhodlání a nervy se mnou vydržet. Dodnes jsme všichni v kontaktu a jsou mi stále vzácnými rádci, za což jsem opravdu rád.

Jakým způsobem studuješ nové partitury? Hraješ si je na klavír, představuješ si zvuk v hlavě, nebo si obstaráváš nahrávky? Zasahuješ jako houslista hráčům do smykování?

Ano, do smyků zasahuju. Partitury si zahraju většinou nejprve na housle, abych věděl, jak se to hráčům hraje a jaké mám možnosti, když něco změním nebo hledám adekvátní smyky pro dosažení lepšího toku fráze. Na klavír si vyzkouším víceméně jen harmonii dechové sazby a zkusím hledat, co se stane, zvýrazním-li určitý tón akordu. Další funkcí hry na klavír je také odhalování chyb v notách. Partitury studuju od celku k detailu – nejdříve technické aspekty, formu, harmonii, způsob dirigování a poté mě zajímá obsah, historie díla, atmosféra, poselství určitých úseků v partituře. Jedná se o neustálé hledání. Často mám pocit, že jsem něco opominul, nevšimnul si a to mě dokáže dost potrápit.

Rád také poslouchám nahrávky, pokud možno co nejvíce verzí, abych mohl zjistit, jak stejná věc může znít barevně jinak v Americe a jinak třeba ve Švédsku. Bažím po tom, co tam hudebníci a dirigent našli, co jim přišlo zajímavé zdůraznit, jak celé dílo pojali a jak pracují se zvukem, agogikou, dynamikou celého orchestru. Je to svým způsobem skvělá škola interpretace.

Po tom všem nakonec jen otevřu noty bez houslí, klavíru či nahrávek a nechávám je na sebe pouze v tichu promlouvat a čekám, kam mě můj „vnitřní hlas“ nasměruje. Dost často se také na zkouškách improvizuje, i sami hudebníci mohou přinést svou ideu nebo se nečekaně zázrakem uděje „něco“, co nezbyvá než přijmout, protože by to lépe už zahrát nešlo.

V dirigentských soutěžích jsi byl úspěšný. Chystáš na nějakou další?

Určitě ne, stačilo. Bylo to náročné, leč nezbytné. Svůj účel soutěže splnil.

Umelec se nema opajet úspěchem, musí umět ukázat křehkost a zranitelnost

30. listopad 2025 20:11

„Mozart píše pro nástroje úplně stejně jako pro zpěváky. Andante C dur vnímám jako operní arioso.“ „Pokud...“

[Číst dál...](#)

Dominika Škrabalová: Mentální příprava sólových zpěváků je také důležitá

25. listopad 2025 16:46

„Semperova opera je obrovský adrenalin, ale i úžasný pocit. Všichni tam fungují jako v dobře seřízeném stroji...“

[Číst dál...](#)

Dokonalý tenorista

27. listopad 2025 09:56

„Koncerty agentury Nachtigall Artists mají vysokou interpretační úroveň.“ „Pěvecký projev Benjamin Bernheima a Sandry Hamaoui byl ideální.“...

[Číst dál...](#)

RozhovorPlus

Jiří Habart: Netušil jsem, že hledají šéfdirigenta. Nabídka přišla v pravý čas

2. prosinec 2025 10:54

„Mé angažmá v Ostravě nebylo prodlouženo čistě z časových důvodů; nestíhal bych své závazky, což by způsobovalo potíže...“

[Číst dál...](#)

Leoš Svárovský: Víte, jak rozvášnit Japonce? Zahrajte jim Dvořáka

1. prosinec 2025 16:32

„V Japonsku jsem byl 70krát, Novosvětskou dirigovat 200krát.“ „Jednu větu jsem se japonsky naučil. „Solabu bukioku dai...“

V dirigentských soutěžích jsi byl úspěšný. Chystáš na nějakou další?

Určitě ne, stačilo. Bylo to náročné, leč nezbytné. Svůj účel soutěže splnil.

Jak se připravuješ na budoucí pozici šéfdirigenta Filharmonie Hradec Králové? Bude se jednat o tvou první šéfovskou zkušenost – tvůj sen vést nějaký orchestr se splní...

S královéhradeckou filharmonií jsem se poprvé setkal v loňské sezoně a od té doby jsme měli tři krásné projekty. Začátkem prosince nás čeká další, srdečně zvů. Vůbec jsem netušil, že hledají nového šéfdirigenta. O to více mě potěšilo, když nabídka přišla. Myslím, že v pravý čas. Moc si toho vážím, přál jsem si o nějaký ansámbl pečovat, něco budovat, a tak doufám, že se nám bude společně dařit. Je zde výborný tým v čele se skvělým ředitelem Vladimírem Šrámkem. *(Rozhovor s ředitelem u jeho nástupu do funkce čtete ZDE.)* Právě jeho vnitřní energie a typ osobnosti představovaly důvody, proč jsem nabídku přijal. Máme plány, vize a očekávání. Necháme se překvapit.

Určitě jsi hráče zaujal, když tě chtěli za šéfa. Kam chceš hradeckou filharmonii posunout? Na čem s nimi chceš pracovat?

Ačkoliv se jedná o velké symfonické těleso schopné interpretovat hudbu od baroka po soudobé kompozice, v posledních letech byl jeho dramaturgický a interpretační profil výrazně utvářen osobností šéfdirigenta Kaspara Zehndera. Jeho práce nesla jasný otisk hluboké hudební erudice, otevřenosti k novým podnětům a důrazu na neznámé či nově objevené skladby. Velmi si vážím výsledků práce tohoto uznávaného švýcarského umělce, jehož vztah k české hudbě orchestr výrazně obohatil. Na tuto skutečnost chci s respektem navázat a přirozeně ji doplnit vlastním pohledem. Středání zahraničního a českého dirigentského přístupu vnímám jako zdravé vyvážení hudebních tradic a spojení pohledu „dechaře“ a „smyčcaře“ *(Zehnder je vynikajícím flétnistou – pozn. red.)*.

Jedním z mých hlavních cílů bude rozvíjet a zdokonalovat zvuk tělesa; bude pro nás jedinečný – přirozené barvy, dynamická flexibilita a tónová identita. Filharmonie je momentálně na velice dobré úrovni, tvoří ji vynikající hudebníci v každé sekci. Budeme se soustředit na souhru, smysl pro detail, a především se bedlivě poslouchat. Cíleně nasazuju díla klasicismu a raného romantismu, kde je jakákoliv nesouhra ihned slyšitelná. Jedná se o kompozice často menšího rozsahu, o to více však každého z nás staví před velký hráčský úkol.

Dále bychom dali rádi příležitost mladým sólistům, pěvcům a dirigentům, kteří se pozvolna etablojí na koncertních pódích. Mým osobním přáním je hudebníky vést s porozuměním pro každého z nich a probudit v nich pocit, že se tvoří něco magického – hudba, pro kterou se všichni v mládí obětovali... Stojí za tím roky tvrdé dřiny a já si moc přeju, aby toho v našem společném putování nelitovali.

„V Japonsku jsem byl 70krát, Novosvětskou dirigovat 200krát.“
„Jednu větu jsem se japonsky naučil.
„Solabu bukioku dai...“

[Číst dál...](#)

Thomas Adès: Janáčkem jsem naprosto posedlý

1. prosinec 2025 15:15

„Když jsem komponoval finále této čtyřvěté symfonie, napadlo mě, že musím použít co nejvíce valčíkového materiálu.“ „Myslím...“

[Číst dál...](#)

VideoPlus

VideoPlus | Jiří Chvála: Dvaadevadesát let ve dvou dílech

9. červenec 2025 10:01

Málokdo měl na české hudební prostředí tak pozitivní vliv jako sborníř Jiří Chvála. Za pětadesát let odchoval...

[Číst dál...](#)

VideoPlus | Simona Šaturová: Zpívání nesmí bolet

21. červen 2025 19:11

Sopranistka Simona Šaturová, která je hostem Pikniku s KlasikouPlus.cz, zastává názor, že zpěv musí být naprosto přirozený,...

[Číst dál...](#)

VideoPlus | Marek Šulc: Smetanova Litomyšl? Mít otevřené dveře pro každého

10. červen 2025 11:46

Marek Šulc, umělecký ředitel Národního festivalu Smetanova Litomyšl, který je hostem Pikniku s KlasikouPlus.cz, nemá rád stavění světa...

[Číst dál...](#)

AudioPlus

AudioPlus | Jakub Hrůša: Je nesmrtelnost něčím křženým?

2. listopad 2025 08:20

Čím dál častěji slyším, že se jedná o jednoho z největších mistrů opery vůbec, říká o Leoši Janáčkově...

[Číst dál...](#)

Takže budeme na koncertech častěji slyšet klasicismus a rané 19. století – tato hudba se nikdy neoposlouchá. Možnost zasahovat do dramaturgie tedy evidentně máš...

Filharmonie má štěstí na Marka Hrubeckého, který dramaturgii pojímá s objektivním odstupem a vždy v delším časovém úseku – sleduje vývojové trendy, zpracovává návrhy všech složek, které do programu zasahují. Volnou ruku určitě mám a pan dramaturg mi je inspirací, pomocníkem a skvělým strategem v rozhodování, jakou cestou se vydat. Rovněž nacházíme shodu s momentálními programovými potřebami orchestru tak, aby bylo spokojené i publikum a rádo navštěvovalo naše koncerty.

Foto: archiv Jiřího Habarta, Hanz Sedlář

Sdílejte na: [Facebook](#) [Twitter](#)

Zveřejněno v: [RozhovorPlus](#)

Témata: Marek Švejkar Jakub Klecker SOČR Pražské jaro Oldřich Heyl
Filharmonie Hradec Králové Blanka Juháňáková JAMU Marek Hrubecký Tomáš Hanus
Vladimír Šrámek alessandro carbonare Jiří Habart Prague Philharmonia

Petr Vacek (I.)

Varhaník, sbormistr, pedagog

Absolvoval Konzervatoř Pardubice v oborech hra na varhany a dirigování a JAMU v Brně taktéž ve dvou hlavních oborech, a to ve hře na varhany a dirigování orchestru. V rámci toho se věnoval i dirigování sboru, a to u předních českých sbormistrů. Je koncertně činný jako sólista (Teplické varhanní léto, Mezinárodní varhanní festival Zdeňka Pololánika v České Třebové, Bachův varhanní podzim, Litoměřické varhanní léto, Forfest Czech Republic), doprovází také sólisty i pěvecké sbory, dirigoval orchestry a sbory (Moravská filharmonie Olomouc, Královéhradecký komorní orchestr, Smíšený pěvecký sbor Josef Bohuslav Foerster Přelouč a jiné). Roku 2013 Obdržel cenu Sbormistr-junior od Unie českých pěveckých sborů za přínosnou sbormistrovskou činnost. Velmi ho baví také hudební pedagogika, již se věnuje na ZUŠ Habrmanova v Hradci Králové. V minulosti účinkoval ve hře Petera Schaffera Amadeus ve Východočeském divadle Pardubice, kde hrál menší roli. Roku 2024 absolvoval s vyznamenáním pětileté magisterské studium muzikologie na Filozofické fakultě Univerzity Palackého v Olomouci. V tom roce měl také tu čest účinkovat na 79. ročníku mezinárodního hudebního festivalu Pražské jaro, kde byl jedním z pianistů, kteří provedli výjimečné dílo 11 000 strun současného autora Georga Friedricha Haase. Vyučoval i na Konzervatoři Pardubice a v současnosti externě spolupracuje s Komorní filharmonií Pardubice při psaní odborných textů.

Příspěvky od Petr Vacek (I.)

- Lukáš Hurtík: Cílem je, aby se Slovácký varhanní festival stal stálíci kulturního života regionu
- Pavel Černý: Vybírat repertoár dle typu varhan je hodně důležité
- Španělské varhany Ludmily Matsury
- Baptiste-Florian Marle-Ouvrard: I na improvizaci je nutné poctivě pracovat
- Rybův rok 2025

Více z této rubriky

- Leoš Svárovský: Víte, jak rozvášnit Japonce? Zahrajte jim Dvořáka
- Thomas Adès: Janáčkem jsem naprosto posedlý

Čím dál častěji slyším, že se jedná o jednoho z největších mistrů opery vůbec, říká o Leoši Janáčkově...

[Číst dál...](#)

AudioPlus | Robert Kružík: K Janáčkově mám jako Brňák úzký vztah

13. říjen 2025 08:04

Jednou za deset let Nadace Leoše Janáčka uděluje Cenu sira Charlesa Mackerrase. Jejím druhým laureátem se v říjnu...

[Číst dál...](#)

AudioPlus | Eva Strejcová: Chopin mě i po varšavské soutěži baví

11. říjen 2025 08:53

Mezi šestašedesáti klavíristy, vybranými na jaře z rekordního počtu více než šesti set přihlášených z celého světa, byla studentka...

[Číst dál...](#)

SeriálPlus

Pohledem Petra Vebera (70)

Panna Cecilie, patronka hudebníků

22. listopad 2025 19:59

„Nejznámější z Purcellových děl věnovaných jejímu svátku je Hail! Bright Cecilia, provedená roku 1692.“ „Název díla odkazuje na...“

[Číst dál...](#)

Klasika v souvislostech (102)

Sir Charles Dirigent, který byl advokátem i „milencem“ české hudby

17. listopad 2025 13:56

„Na sklonku života sám předpověděl, že, jestli se na mě bude pro něco vzpomínat, pak to bude...“

[Číst dál...](#)

Až na konec světa (45) Ztěžka přijímaná kněžka. Dirigentka prvního ženského orchestru Josephine Amman- Weinlichová

15. listopad 2025 17:00

„Veřejné vystupování v otcově souboru ji zachutnalo natolik, že jako dvacetiletá založila ženské kvarteto“

